

Τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ γεγονὸς περιποιεῖ τιμὴ στὴν μνήμη τοῦ ὀνόματος τοῦ αἰοδιμοῦ ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Β΄ ὁποῖος κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ ἔτους 2020, ἀνακοίνωσε πρὸς τὰ Μέλη τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἀπόφασή του νὰ δωρήσει τὸ κτήριο αὐτὸ, ἰδιοκτησίᾳ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον. Ἡ ἐπίσημη Πράξι μεταβίβασης τοῦ κτηρίου πρὸς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Βελγίου, κατ' ἐντολὴν τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὑπεγράφη ὑφ' ἡμῶν ὡς μητροπολίτου Πάφου.

Διαβεβαιούμεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καὶ ὁ Προκαθήμενος αὐτῆς θὰ συνεχίσωσι νὰ λειτουργῶσι παρὰ τῶ πλευρῶ τῆς ἈΘΠ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ὡς συγκυρηναῖοι αἴροντες τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου, ἔχοντες πάντοτε τὴν συναίσθησιν ὅτι ἡ πίστις ἐρείδεται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, γι' αὐτὸ ἔστω εὐλογημένη ἡ κοινὴ ὁδὸς τοῦ μαρτυρίου τῆς Κωνσταντινουπολίτιδος καὶ τῆς Κύπριδος Ἐκκλησίας.

Ἡ Κύπρος, ἡ ὁποία ἀνάγει τὴν ἱστορία της στὸ μακρὸν παρελθὸν τῶν ἀρχαιοτέρων χωρῶν τοῦ πλανήτη μας, ἀπὸ αἰῶνες προμηθεύει Ἅγιους, κατοίκους τοῦ οὐρανοῦ. Κοινὴ ἀγία γῆ, γιὰ τὴν ὁποία κολακευόμαστε ὅτι πίνουμε νερὸ ἀπὸ τὶς ἴδιες πηγές πού ξεδίψασαν οἱ Ἅγιοί μας, ἀναπνέουμε τὸν ἴδιο ἀέρα τῶν δένδρων μας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν προσευχῶν τους. Ὑποφέρομε στὸ ἴδιο σκοτάδι τῆς νύκτας καὶ ἀπολαμβάνομε τὸ ἴδιο φῶς τῆς ἀνατολῆς. Αὐτὴν εἶναι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς πνευματικῆς ζωῆς γι' αὐτὸ καὶ μέσα σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα ἐλπίζομε μὲ μεγάλη πεποίθησι στὸν παράδεισο.

Ὁ βίος τῶν ἁγίων συντίθεται μέσα ἀλλὰ καὶ πέρα ἀπὸ τὶς συμβατικότητες τῆς φυσιολογικῆς ζωῆς, αὐτὸ συνιστᾷ τὴν πολιτεία τους. Ὁ Βαρνάβας ὁ ἀπόστολος ἐντάσσεται σὲ αὐτὸ τὸ κλίμα. Ὅχι μόνον χειραγωγεῖ τὸν ἀπόστολο τῶν ἐθνῶν Παῦλο, πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ ὅταν μαζί ὀδηγοῦν τὰ βήματά τους στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του τὴν Κύπρο, παραδίδει στὸν Παῦλο τὴν ἡγεσία τοῦ λόγου. Ἡ μικρὴ νῆσος μεταβάλλεται σὲ πύλη διὰ τῆς ὁποίας ὁ λόγος τοῦ εὐαγγελίου παραδίδεται στὰ ἔθνη. Ἡ ἐξ Ἰουδαίων ἐκκλησία μεταβάλλεται στὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ καθοριστικὸς εἶναι ὁ τίτλος τοῦ Βαρνάβα, ὡς οἰκονόμου ἢ τοῦ πιστῶς οἰκονομοῦντος τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα.

Αὐτὸ τὸν ρόλο διεδραμάτισε ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β΄ παραχωρώντας τὸ κτήριο αὐτὸ πού εὑρίσκεται στὴν πρωτεύουσα τῶν ἐθνῶν, πρὸς τὴν πρωτόθρονη ἐκκλησία, Καθὼς ἔλεγε ἐκ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Χωρὶς οὐδόλως νὰ ἀφίσταται τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὡς νέος Βαρνάβας παραχωρεῖ τὴν ἡγεσίαν τοῦ λόγου στὸ

πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν σεπτὸν αὐτοῦ Προκαθήμενον οἰκουμενικὸν πατριάρχην Βαρθολομαῖον.

Ὁ ἴδιος ἔσπευσεν ἐκ μέσου τῆς πονηρίας μὲ τρόπο μαρτυρικό. Μὲ τὴ ζυγαριὰ τῆς δικαιοσύνης ἔκρινε τὸ δίκαιο, προσηνῆς κατὰ τὴν συναναστροφή του, μὲ ὠραιότερη ἀρετὴ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἀμνησικακία του. Μὲ πολλοὺς μοιράστηκε τὴ φιλία του. Ἀπέπλυνε τὸ βάρος τῆς συνειδήσεώς του μὲ τὸ μαρτυρικό τέλος του. Καὶ ὅπως ὁ ἥλιος κτυπᾷ μὲ τὶς πρωινὲς ἀκτίνες του γλυκά, καὶ μὲ τὶς μεσημβρινὲς γίνεται λαμπρότερος, ἔτσι καὶ ὁ μακαριστὸς ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β' ἔλαμψε περισσότερο μὲ τὸ τελευταῖο του φῶς. Κατὰ τὴν φράση ὅτι ὁ χριστιανὸς νὰ ζήσει ἀπολύτως χριστιανικὰ εἶναι ἀδύνατο, νὰ ἀποθάνει ὅμως χριστιανικὰ εἶναι δυνατόν, ἐτοίμασε ἐκ τῶν προτέρων τὴν πνευματικὴ παρακαταθήκη του γιὰ νὰ τὸν συνοδεύει ὡς ἐντάφιο ἐφόδιο, καὶ ἔφυγε, κατὰ τὸν ποιητὴ, ντυμένος μες' τὴν πίστη του σεμνώτατα.

Εὐχόμεθα, Σεβασμιώτατε μητροπολίτα Βελγίου καὶ Ἐξαρχε Κάτω Χωρῶν καὶ Λουξεμβούργου, ὅπως ὁ χῶρος λειτουργήσῃ κατὰ τὴν πνευματικὴν παρακαταθήκην καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ δωρήσαντος αὐτόν, μακαριστοῦ ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Β', πρὸς τὸ πιστῶς οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα. Τῷ δὲ οἴκῳ τούτῳ τὴν κατὰ Θεὸν εὐπρέπειαν ἐν ᾧ παρ' αὐτῷ Κύριος.... ἀνλισθήσεται.